

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce: **K.K C. f., s. r. o.**, se sídlem K., M. K., zastoupeného Mgr. Erikem Zemanem, advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2014, č. j. 2013/65375-421,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků řízení nemá nárok na náhradu nákladů.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Příbrami (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 8. 2013, č. j. MPSV-UP/7872660/13/AIS-ZAM, jímž nebyl žalobci poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 2. čtvrtletí roku 2013 (dále jen „příspěvek“), a to z důvodu nesplnění podmínky bezdlužnosti stanovené § 78 odst. 4 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

Toto rozhodnutí žalobce napadá žalobou, ve které namítá jeho nezákonnost. Žalovaný podle žalobce především nepostupoval v souladu se základními zásadami správního řízení stanovenými v § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „správní řád“), tedy se zásadou ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestrannosti. Žalobce připouští, že se dne 22. 4. 2013 dostal do prodlení s úhradou splátky daně, jednalo se však o prodlení pouze jednodenní způsobené administrativní chybou. S ohledem na poučení obsažené v rozhodnutí o posečkání úhrady daně, v němž je uvedeno, že *„není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti dnem jejího nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí“*, má žalobce za to, že příslušný finanční úřad měl vydat předmětné rozhodnutí bezprostředně po nedodržení podmínky a následně ho bezodkladně doručit žalobci. Namísto toho došlo k vydání rozhodnutí až poté, co žalobce podal žádost o vydání potvrzení o bezdlužnosti. Až do vydání předmětného rozhodnutí setrval žalobce v dobré víře, že rozhodnutí o posečkání s úhradou daně je stále účinné a řádně plnil dle splátkového kalendáře (v té době již neplatného). Ihned, jak se dozvěděl o neúčinnosti posečkání úhrady daně, podal žádost o nový splátkový kalendář, který rovněž řádně plnil. Napravil tak nastalou situaci neprodleně poté, co se o vzniklém nedopatření dozvěděl. Ve svém odvolání žalobce uvedl, že nepřiznání příspěvku by pro něj bylo téměř likvidační, žalovaný však v napadeném rozhodnutí oponoval pouze konstatováním zpětného charakteru příspěvku, který není určen k pokrytí v budoucnu vynaložených prostředků. To však dle názoru žalobce nic nemění na možných nepříznivých budoucích následcích plynoucích z neposkytnutí příspěvku. Žalobce je přesvědčen, že odepření předmětného příspěvku z důvodu jednodenního opoždění jedné splátky daně, by bylo výrazem nepřiměřené tvrdosti zákona a bylo by v rozporu se základními principy správního řízení. V závěru žaloby žalobce také namítá, že žalovaný neuvedl důvody, proč nemohl vzít v potaz žalobcem uváděné významné okolnosti věci popsané shora. Proto navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření nejprve shrnuje průběh správního řízení, jež se shoduje se skutkovým stavem popsaným žalobcem. Dále uvádí, že žalobce nenaplnil podmínky stanovené § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti, protože měl podle sdělení finančního úřadu ke dni 30. 6. 2013 daňový nedoplatek vůči územním finančním orgánům České republiky. Skutečnost, že bylo žalobci vydáno rozhodnutí o posečkání úhrady daně, jež následně pozbylo účinnosti, bylo pro správní orgán I. stupně irelevantní. Stejně tak nebylo jeho povinností zkoumat, z jakého důvodu a kdy k tomuto pozbytí účinnosti došlo, či kdy se o dané skutečnosti žalobce dozvěděl. Nové rozhodnutí o posečkání bylo vydáno až na základě nové žádosti žalobce ze dne 19. 7. 2013. K poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí tedy nebylo posečkání daně povoleno. Správní orgány jsou povinny postupovat v souladu se zákonem a při aplikaci účinné právní úpravy nejsou oprávněny činit výjimky. Žalovaný tak postupoval zcela v souladu se zákonem o zaměstnanosti i správním řádem, včetně ustanovení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. V dalším žalovaný odkazuje na obsah žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobu žalovaný považuje za nedůvodnou a navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

Krajský soud v Praze přezkoumal v žalobou vymezeném rozsahu napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Učinil tak, aniž by nařizoval ústní jednání, neboť s takovým postupem soudu účastníci řízení vyslovili konkludentní souhlas, protože ve lhůtě soudem stanovené nesdělili, že na nařízení jednání trvají [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Soud se nejprve zabýval námitkou, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí neuvedl, proč nemohl vzít v potaz žalobcem uváděné významné okolnosti věci. Tuto námitku soud posoudil jako námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

Podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu „se v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu „odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“

Požadavky na řádné odůvodnění rozhodnutí správních orgánů plynou z citovaných ustanovení správního řádu a také z rozhodnutí správních soudů, dle nichž je třeba, aby se správní orgán vypořádal se všemi námitkami účastníků řízení, a to takovým způsobem, aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo možné dovodit, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (stejně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Pokud odůvodnění rozhodnutí správního orgánu nesplňuje dostatečně zmíněné požadavky, může být zatíženo nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Tento závěr se uplatní i pro odvolací řízení, kdy nevypořádání se s uplatněnými odvolacími námitkami způsobuje nepřezkoumatelnost dle citovaného ustanovení.

Žalobce ve svém odvolání namítal, že se o zrušení splátkového kalendáře dozvěděl až poté, co podal žádost o vystavení potvrzení o bezdlužnosti, a ihned požádal o nový splátkový kalendář, který vzhledem k pokračujícím plněním žalobce navazuje na předchozí splátkový kalendář. Dále žalobce potvrzením finančního úřadu doložil, že tento splátkový kalendář řádně plní. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že tyto skutečnosti nelze v daném případě zohlednit. Dále uvedl, že podmínky pro přidělení příspěvku jsou jasně stanoveny § 78 zákona o zaměstnanosti, žalobce je nesplnil a správní orgán I. stupně tedy nepochybil, jestliže žalobci příspěvek nepřiznal. Žalobce v odvolání dále argumentoval tím, že je v těžké ekonomické situaci a neposkytnutí příspěvku pro něj bude takřka likvidační. Žalovaný k tomu uvedl, že tuto námitku rovněž nelze zohlednit, jelikož příspěvek se poskytuje za již v minulosti vynaložené prostředky na mzdy a platy osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě a nemá pokrývat prostředky zaměstnavatele vynaložené v budoucnu. Nad to žalovaný dodal, že správní orgán je mimo zákon o zaměstnanosti při rozhodování o přidělení příspěvku podle § 78 tohoto zákona vázán rovněž zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), v souladu se kterým musí postupovat efektivně, hospodárně a účelně. Žalobce nesplnil podmínky pro poskytnutí příspěvku a ani nebyla naplněna žádná z výjimek stanovených tímto ustanovením, nebylo tedy možné žalobci příspěvek přiznat. Žalovaný se tedy se všemi námitkami žalobce vypořádal. Z odůvodnění je zřejmé, z jakých podkladů vycházel a jakými úvahami byl při posouzení žalobcova odvolání veden. Soud proto námitku žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí neshledal důvodnou.

Soud se posléze zabýval samotnou podstatou věci. Ve svých úvahách vyšel z povahy předmětného příspěvku. Posuzovaný příspěvek je totiž jedním z řady opatření, jimiž se stát snaží vyrovnávat šance osob se zdravotním postižením na trhu práce a tím jim usnadnit hledání zaměstnání. Účelem tohoto příspěvku je podnítit podnikatele k zaměstnávání těchto

osob a kompenzovat případné snížené výnosy a zvýšené náklady z důvodu jejich zaměstnávání. Finanční prostředky na tyto příspěvky jsou poskytovány z rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí a podléhají rozpočtovým pravidlům. Lze je tak zahrnout pod pojem „dotace“ ve smyslu § 3 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech, který definuje dotace jako „*peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel.*“

Dotace je ekonomický nástroj, který pomáhá státu prosazovat v nejrůznějších oblastech lidských činností veřejný zájem pomocí nejrůznějších finančních benefitů. Jde de facto o jisté dobrodiní ze strany státu, na které není první nárok, pokud tak není stanoveno zvláštním právním předpisem. Při poskytování dotace ze státního rozpočtu je zachováno vrchnostenské postavení státu, ze kterého plyne jeho možnost autoritativně určovat podmínky poskytnutí dotace. V případě posuzování žádosti o poskytnutí dotace není možno užít správní uvážení, protože pro poskytování benefitů z veřejných rozpočtů musí být jasně stanovená pravidla. Poskytovatel dotace tedy musí trvat na podmínkách poskytnutí dotace stanovených právním předpisem (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 – 46, a ze dne 21. 6. 2005, č. j. 2 Afs 58/2005 - 91).

Podmínky pro poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě plynou z následujícího ustanovení zákona o zaměstnanosti:

Podle § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti se příspěvek poskytuje čtvrtletně zpětně na základě písemné žádosti zaměstnavatele, která musí být krajské pobočce Úřadu práce doručena nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. Příspěvek se poskytuje za podmínky, že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí zaměstnavatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky vedené příslušným finančním nebo celním úřadem, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, s výjimkou případů, kdy

a) bylo povoleno splácení ve splátkách a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek nebo bylo povoleno posečkání daně, nebo

b) součet všech splatných nedoplatků zaměstnavatele k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí nepřesáhl 10 000 Kč a zaměstnavatel tyto nedoplatky uhradil do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, za které o příspěvek žádá, nebo je uhradil do 5 pracovních dnů ode dne, kdy se o těchto nedoplatecích od krajské pobočky Úřadu práce dozvěděl v případě, že si údaje o nedoplatecích podle § 147b zjistil Úřad práce sám, pokud mu k tomu dal zaměstnavatel souhlas a za tímto účelem zprostil příslušný finanční nebo celní úřad povinnosti mlčenlivosti vůči Úřadu práce; uhrazení nedoplatku je zaměstnavatel povinen krajské pobočce Úřadu práce doložit.

Příspěvek se zaměstnavateli neposkytne po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty za umožnění výkonu nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 3.

Po skutkové stránce daná věc není sporná. Žalobce na základě rozhodnutí o posečkání úhrad daně ze dne 14. 2. 2013 platil daň z přidané hodnoty ve splátkách. Částku splatnou k 22. 4. 2013 však žalobce zaplatil s jednodenním zpožděním, čímž rozhodnutí o posečkání pozbylo k 22. 4. 2013 účinnosti. Tuto skutečnost finanční úřad potvrdil rozhodnutím ze dne 15. 7. 2013. Finanční úřad dále dne 31. 7. 2013 potvrdil, že žalobce měl k datu 30. 6. 2013 nedoplatek na dani z přidané hodnoty ve výši 25 149 Kč a na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 6755 Kč.

Dle ustanovení § 157 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) *„není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti dnem jejího nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí.“* Z dikce ustanovení je patrné, že rozhodnutí správce daně je pouze deklaratorní povahy, tj. pouze potvrzuje něco, co již v minulosti nastalo. Důsledky související s nesplněním podmínek rozhodnutí o posečkání, tj. pozbytí účinnosti rozhodnutí o posečkání, tak vznikají přímo ze zákona. Datum vydání rozhodnutí, kterým byla deklarována neúčinnost rozhodnutí o posečkání úhrady daně, je tudíž pro rozhodnutí merita věci nepodstatné. Ačkoliv soud souhlasí s žalobcem v tom, že by bylo vhodné vydat předmětné rozhodnutí dříve, než na základě žalobcovy žádosti o vydání potvrzení o bezdlužnosti, zákon správnímu orgánu žádnou lhůtu pro vydání takového rozhodnutí nestanoví (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2013, č. j. 31 Af 2/2013 - 72).

Soud doplňuje, že v rozhodnutí o posečkání úhrady daně byla jasně stanovena data splatnosti jednotlivých splátek, stejně jako účinky opožděného plnění. Soud k tomu znovu připomíná zvláštní povahu příspěvku jakožto dotace, v případě které není možné užít správního uvážení a je třeba trvat na splnění podmínek stanovených právním předpisem. Ty v daném případě splněny nebyly. Jelikož zákon současně neobsahuje žádné ustanovení směřující k odstranění případné tvrdosti, nemohl soud přihlídnout k tvrzené dobré víře žalobce, stejně jako k ní nemohl dříve přihlídnout ani správní orgán I. stupně a ani žalovaný. Oba správní orgány tudíž nerozhodly v rozporu se zásadami plynoucími z § 2 odst. 3a 4 správního řádu. S ohledem na shora uvedené je také zřejmé, že i námitka ohrožení ekonomické budoucnosti žalobce je s ohledem na zákonnou úpravu irelevantní. Již připuštění poskytování příspěvku zaměstnavateli s daňovými nedoplatky je výjimkou, kterou je nutné vykládat restriktivně. Není tedy na místě (a není to ostatně bez případné výslovné zákonné úpravy ani možné) v zájmu odstranění tvrdosti zákona tuto výjimku rozšiřovat.

Žalobce se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovaný náhradu účelně vynaložených nákladů neuplatnil. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. února 2016

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 23. února 2016 (§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů).

Za správnost: Bc. Pavlína Švejdvá